

HAYER (auxiliar i modal)

La taula recull les formes verbals més generals i les variants de referència principals. En la presentació de cada temps verbal, apareixen enllaçades per la conjunció o diverses variants, les quals són totes vàlides, encara que presentin diferències en la distribució geogràfica o en el valor estilístic. En canvi, apareixen entre parèntesis les variants pròpies almenys d'una de les grans varietats de la llengua catalana i que tenen una llarga tradició.

Indicatiu		Subjuntiu		
<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	
he	—	hagi (haja)	—	
has	—	hagis (hages)	—	
ha	—	hagi (haja)	—	
hem	—	hàgim (hàgem)	—	
heu	—	hàgiu (hàgeu)	—	
han	—	hagin (hagen)	—	
<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	
havia	—	hagués (haguera)	—	
havies	—	haguessis (hagueres)	—	
havia	—	hagués (haguera)	—	
haviem	—	haguéssim (haguérem)	—	
havíeu	—	haguéssiu (haguéreu)	—	
havien	—	haguessin (hagueren)	—	
<i>Passat simple</i>	<i>Passat anterior</i>	Imperatiu		
haguí	—	—		
hagueres	—	—		
hagué	—	—		
haguérem	—	—		
haguéreu	—	—		
hagueren	—	—		
<i>Passat perifràstic</i>	<i>Passat anterior perifràstic</i>	Formes no personals		
vaig haver	—	<i>Infinitiu</i>	<i>Gerundi</i>	<i>Participi</i>
vas o vares haver	—	haver	havent	hagut
va haver	—			haguda
vam o vàrem haver	—	<i>Infinitiu perfet</i>	<i>Gerundi perfet</i>	haguts
vau o vàreu haver	—	—	—	hagudes
<i>Futur</i>	<i>Futur perfet</i>			
hauré	—			
hauràs	—			
haurà	—			
haurem	—			
haureu	—			
hauran	—			
<i>Condicional</i>	<i>Condicional perfet</i>			
hauria o haguera	—			
hauries o hagueres	—			
hauria o haguera	—			
hauríem o haguérem	—			
hauríeu o haguéreu	—			
haurien o hagueren	—			

Altres variants

Formes que tenen un cert arrelament en alguna de les grans varietats geogràfiques, malgrat que no gaudeixen de la mateixa tradició que les anteriors

Imperf. de subj.: 2 *haguesses*, 4 *haguéssem*, 5 *haguésseu*, 6 *haguessen* (val. i nord-occ.)

Observacions

Comentaris i aclariments sobre trets específics d'aquest verb modal

Quan es comporta com a modal en perífrasis d'obligació, la forma 1 del present d'indicatiu també adopta la forma *haig*. El present d'indicatiu també presenta les formes regulars 4 *havem*, 5 *haveu* en registres marcadament formals o residualment en la llengua oral. El participi tan sols apareix en les formes compostes, pròpies del verb modal (*he hagut de fer*) i dels temps sobrecompostos (*he hagut fet*), usats en els parlars baleàrics i en septentrional. El verb *haver-hi* és impersonal i, per tant, defectiu: només s'usa en la persona 3 i en les formes no personals d'infinitiu, gerundi i participi.